

Før arbejdsgruppen havde afsluttet sit arbejde, meddelte de faglige organisationer, at de udtrådte af arbejdsgruppen. Apotekerforeningen udtrådte med en henvisning til, at forudsætninger om, at der ikke måtte skabes vanskeligheder for apotekernes likviditet og finansiering ikke kunne forventes iagttaget, og at det måtte forventes, at der fra arbejdsgruppen ville fremkomme forslag, som efter apotekerforeningens opfattelse måtte være klart uacceptable. De øvrige foreninger henviste til, at de ikke ønskede at medvirke til forslag, der kunne bevirke forringelse af apotekernes indtjeningsforhold og dermed skade beskæftigelsesforholdene.

Der blev herefter i indenrigsministeriet udarbejdet en rapport (af december 1980) om de emner vedrørende regnskabs- og afgiftssystem, som var blevet behandlet i arbejdsgruppen, medens de faglige organisationer deltog i arbejdet.

På en række punkter har der i arbejdsgruppen været enighed om at foreslå ændringer i de gældende regler for apotekernes regnskabsaflæggelse til sundhedsstyrelsen. Indenrigsministeriet påregner sådanne forslag medtaget i de kommende regler. Som nævnt i bemærkningerne til § 50 vil apotekernes rabat til distribuerende dyrlæger dog ikke blive videreført.

I øvrigt vil de kommende regler – der, som det hidtil er sket, forudsættes drøftet med bl. a. Danmarks Apotekerforening – blive fastsat under hensyntagen til de synspunkter og forslag, som er kommet til udtryk i den nævnte rapport, og efter de intentioner, som refereres nedenfor.

Indenrigsministeriet finder, at de regnskaber, der anvendes som grundlag ved beregning af distributionsavancen og ved beregningen af afgift og tilskud i princippet alene skal vedrøre apotekernes distributionsfunktion, herunder den magistrelle lægemiddelfremstilling.

For så vidt angår indtægter og udgifter i forbindelse med fremstilling af lægemidler, vil disse kun skulle opføres på apoteksregnskabet i det omfang sådan fremstillingsvirksomhed er omfattet af bevilningen til at drive apoteksvirksomhed, jfr. kapitel 4 og bemærkningerne til dette kapitel. Den fremstillingsvirksomhed, som påregnes udført som centraliseret produktion til videresalg til apotekerne, skal ikke omfattes af disse regnskaber.

Det anses på den ene side for væsentligt, at apoteksregnskabet i højere grad end i dag afspejler de faktiske omkostninger, der er forbundet med apoteksdrift. På den anden side anses en standardiseret opgørelse af omkostningerne – anvendelig for alle apoteker – for nødvendig af hensyn til formålet: At regnskabet kan tjene som grundlag

for fastsættelsen af apotekernes udsalgspriser og for beregning af afgift og tilskud i henhold til kapitel 12.

Ved regnskabsaflæggelsen bør der fortsat ske opgørelse af indtægter og udgifter *excl.* moms, og beløbene *excl.* moms lægges herefter til grund for afgiftsberegningen. Der bør dog i forbindelse med regnskabsaflæggelsen gives oplysning om ind- og udgående momsbetaling. Tilsvarende bør der gives oplysning om størrelsen af beløb for skyldige feriepenge m. v.

Indenrigsministeriet finder, at apotekernes renteudgifter (forrentning af anlægskapitalen) fortsat bør opgøres på grundlag af en standardiseret beregning af den i apotekerne investerede kapital, idet denne metode vil være udtryk for en mere ensartet behandling af apotekerne og kræve mindre kontrol, herunder med problemer om at udskille den del af apotekernes formueforhold, som er apoteksdriftens uvedkommende.

På et punkt bør der dog ske en modifikation i den hidtidige renteberegningsordning. Omkostningerne ved de hidtil meget betydelige rentefri varekreditter, som grossisterne yder apotekerne, indgår i den pris, som apotekerne betaler for varen. I apotekernes udsalgspris indgår imidlertid også beregnet forrentning af apotekernes varelagre og af apotekernes udestående fordringer uanset tilståede kreditter. Derved indgår omkostningerne ved disse renteudgifter to gange i forbrugerprisen på medicin, idet der ikke hidtil ved medicinprisfastsættelsen har været taget hensyn til værdien for apotekerne af den rentefri varekredit. Den herved opnåede faktiske ekstraintægt for apotekerne har i takt med renteforhøjelserne i væsentlig grad oversteget forudsætningerne for den hidtidig anvendte metode for opgørelsen af apotekernes renteudgifter, og apotekerne har som følge deraf opnået et højere gennemsnitligt indkomstniveau end forudsat i den gældende apotekerlov. En tilpasning af apotekernes gennemsnitlige indkomstniveau til det i loven forudsatte vil nødvendiggøre, at der i det omfang, der opnås kreditfordele ved selve apoteksdriften (typisk henstand med betaling af varekreditorer uden renteberegning), må gives oplysning eller foretages beregning af den gennemsnitlige værdi af den herved sparede årlige renteudgift. Tilsvarende må apotekernes egne renteomkostninger ved ydet henstand med betaling af leverancer m. v. beregnes ud fra det gennemsnitlige antal dage, sådanne fordringer (bl.a. i henhold til overenskomst med den offentlige sygesikring) er udestående, således at disse renteomkostninger også i højere grad end efter det gældende system svarer